

L'Esquellot

PUBLICACIÓ HUMORÍSTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Redacció i Administració : Rec d'En Puig

Preu : 20 cèntims

Granollers, 22 d'Octubre de 1933

Trimestre, 1 pta.

Amb aquella Santa Fe, tan granollerina el Granollers cerca bolets en el Montseny

Quan aquestes ratlles vegin la llum de l'Estabanell, hauran tornat ja del Montseny els equippers del Granollers.

Enviar-los al Montseny ha estat una bona pensada de la Junta, que ha demostrat, amb això, que són coneixedors de la psicologia dels nostres jugadors. Es evident que tot home que es dedica al futbol coneix els bolets de prop o de lluny. Per això trobem molt bé l'entrenament que la Junta ha obligat a fer als defensors granollerins i que sàpiguen buscar bolets en lloc de trobar-se'ls pel damunt, sense saber el com i el què de la cosa.

Avui el Granollers enfrontarà al Sabadell un equip que no hi ha dubte que li donarà un disgust, saturat com vé d'aire de muntanya.

Nosaltres podem dir això, perquè el redactor número 4 va conuiu amb els jugadors i ens ha explicat pe a pa el rigorós entrenament a què estaven sotmesos.

El matí, abans de sortir el sol, tots els equippers que deixaven de dormir es despertaven. En Sastre, que feia les veges d'entrenador, es llevava abans que tots i generalment no es rentava la cara perquè vol conservar aquell to moreno que tant li escau. Poques hores després es llevaven tots els altres i començaven els entrenaments. Aquests consistien en un suculent esmorzar que desapareixia com per art d'encantament. A continuació sortien al camp i En Sastre, que en això de preparar equippers per a partits de compromís hi té la mà trencada i el peu que encara li fa força mal, els feia agafar de les mans, formant rotllana i ell es posava al mig i els hi llegia la vida de Genoveva de Bravante.

Generalment sempre hi havia escàndol per part de l'Ortuño, que deia que allò era una llauna i que més va-

lia llegir el Papitu. En Mateu i en Lladó li donaven la raó i començava la segona volta d'entrenament explicant cada un dels jugadors els contes més verds que coneixien. Per cert que En Sant Feliu "en" va contar un d'un senyor casat que es troba la dona que li fa el salt amb un sergent de la Remunta, que té molta gràcia; sobretot quan el senyor es dona compte que a sota del llit hi ha un cavall i diu...

Però, no, no; no l'esplico perquè L'ESQUELLOT no és el Papitu.

Quan es cansaven de contar xistus, anaven a dinar i reparar les forces després de l'excés muscular del matí.

Després d'haver dinat, es dedicaven mitja horeta a cercar bolets, que els trobaven en una masia pròpera a dos ralets la lliura. Ja amb els bolets a l'estòmac, feien un partit de futbol.

Per cert que això era força difícil, perquè fins a simple vista es pot veure que el Montseny acaba en punxa i fa molt pendent; de manera que al primer xut que donaven, la pilota fugia corrents cap a Sant Celoni, qui cada tarda la feia pujar per un recader.

Sortosament, la solució no es féu esperar i fou la de lligar una goma a la pilota; i així, per més que s'allunyés, sempre tornava al punt d'origen. Al cap de mitja hora de jugar,

tornaven a contar xistus verds fins a la nit... I així cada dia.

Com podeu veure, l'entrenament era una cosa sèria i efectiva i totalment basada amb els més moderns sistemes atlètics.

Per això confiem que avui el Granollers S. C. donarà el cop.

EL SOCI DEL BARÇA

Per tots els Sants del nostre equip, feu, Déu meu, que guanyi el Granollers. Amen.

PA I VI